

Bruxelles, 28 noiembrie 2019
(OR. en)

14600/19

**Dosar interinstituțional:
2018/0089(COD)**

**CONSOM 325
MI 820
ENT 264
JUSTCIV 229
DENLEG 106
CODEC 1695**

REZULTATUL LUCRĂRILOR

Sursă:	Secretariatul General al Consiliului
Destinatar:	Delegațiile
Nr. doc. Csie:	7877/18 + ADD 1 - 5
Subiect:	Propunere de DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI privind acțiunile de reprezentare pentru protecția intereselor colective ale consumatorilor și de abrogare a Directivei 2009/22/CE - Abordare generală

În anexă se pune la dispoziția delegațiilor textul abordării generale, astfel cum a fost adoptat de Consiliul Competitivitate la 28 noiembrie 2019.

2018/0089 (COD)

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

**privind acțiunile de reprezentare pentru protecția intereselor colective ale consumatorilor și
de abrogare a Directivei 2009/22/CE**

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,
având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,
având în vedere propunerea Comisiei Europene,
după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,
având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European,
hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

- (0) Globalizarea și digitalizarea au sporit riscul ca numeroși consumatori să fie afectați de aceeași practică ilegală. Încălcărilor dreptului Uniunii aduc prejudicii consumatorilor. Absența unor mijloace eficace prin care să se pună capăt practicilor ilegale și să se repare pierderile suferite de consumatori dăunează încrederii consumatorilor în piața internă.**
- (0a) Absența unor mijloace eficace de asigurare a respectării dreptului Uniunii de protecție a consumatorilor ar putea de asemenea să ducă la denaturarea concurenței loiale dintre comercianții care nu respectă legea și cei care o respectă, ce-și desfășoară activitatea pe plan intern sau transfrontalier. Acest fapt ar putea dăuna bunei funcționări a pieței interne.**
- (0b) În conformitate cu articolul 26 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), piața internă trebuie să cuprindă un spațiu fără frontiere interne, în care este asigurată libera circulație a mărfurilor și a serviciilor. Piața internă ar trebui să le ofere consumatorilor o valoare adăugată concretizată printr-o calitate mai bună, o varietate mai mare, prețuri rezonabile și standarde de siguranță ridicate pentru bunuri și servicii, care ar trebui să promoveze un nivel ridicat de protecție a consumatorilor.**
- (0c) La articolul 169 alineatul (1) și la articolul 169 alineatul (2) litera (a) din TFUE se prevede că Uniunea trebuie să contribuie la atingerea unui nivel ridicat de protecție a consumatorilor prin măsuri adoptate în temeiul articolului 114 din TFUE. Articolul 38 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene prevede că politicile Uniunii trebuie să asigure un nivel ridicat de protecție a consumatorilor.**

(1) [...]

- (2) Directiva 2009/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului a permis entităților calificate să introducă acțiuni de reprezentare vizând în principal oprirea și interzicerea încălcărilor legislației Uniunii care aduc prejudicii intereselor colective ale consumatorilor. Cu toate acestea, directiva respectivă nu a rezolvat în mod suficient provocările pe care le prezintă asigurarea respectării legislației din domeniul protecției consumatorilor. Pentru a descuraja și mai mult practicile ilegale și a reduce prejudiciile aduse consumatorilor pe o piață din ce în ce mai globalizată și mai digitalizată, este necesar să se consolideze mecanismul de protecție a intereselor colective ale consumatorilor, pentru a cuprinde atât măsuri reparatorii, cât și măsuri de încetare. Având în vedere numeroasele modificări care se impun, este adecvat [...] să se înlocuiască Directiva 2009/22/CE.
- (2a) Procedurile aferente acțiunilor de reprezentare, atât pentru măsurile de încetare, cât și pentru cele reparatorii, variază în cadrul Uniunii și le oferă consumatorilor niveluri diferite de protecție. De asemenea, există state membre care nu dispun în prezent de nicio procedură de acțiune colectivă în despăgubire. Acest lucru slăbește încrederea consumatorilor și a întreprinderilor și capacitatea lor de a activa pe piața internă, denaturează concurența și împiedică asigurarea efectivă a respectării dreptului Uniunii în domeniul protecției consumatorilor.**
- (2b) Pentru rezolvarea acestor probleme este nevoie de cel puțin o procedură aferentă acțiunilor de reprezentare pentru măsurile de încetare și cele reparatorii în toate statele membre, care să corespundă prezentei directive. Acțiunile de reprezentare eficiente și eficace disponibile în întreaga Uniune ar trebui să întărească încrederea consumatorilor, să le ofere mijloacele de a-și exercita drepturile, să contribuie la o concurență loială și să creeze condiții de concurență echitabile pentru comercianții care își desfășoară activitatea pe piața internă.**
- (2c) Prezenta directivă urmărește să contribuie la funcționarea pieței interne și la atingerea unui nivel ridicat de protecție a consumatorilor, permițând entităților calificate, care reprezintă interesele colective ale consumatorilor, să introducă acțiuni de reprezentare atât în scopul obținerii unor măsuri de încetare, cât și în scopul obținerii unor măsuri reparatorii împotriva comercianților care încalcă dispozițiile dreptului Uniunii. Entitățile calificate ar trebui să poată solicita încetarea sau interzicerea unei încălcări și să poată solicita reparații, precum o compensație, o despăgubire sau o reducere de preț, după caz și în funcție de dispozițiile legislației naționale și ale Uniunii.**

- (3) O acțiune de reprezentare ar trebui să constituie o modalitate eficace și eficientă de protejare a intereselor colective ale consumatorilor. Aceasta ar trebui să le permită entităților calificate să acționeze cu scopul de a asigura respectarea dispozițiilor relevante din dreptul Uniunii și să depășească obstacolele cu care se confruntă consumatorii în cadrul acțiunilor individuale, cum ar fi incertitudinea cu privire la drepturile lor și la mecanismele procedurale disponibile, reticența psihologică de a acționa și rezultatul negativ al punerii în balanță a costurilor și beneficiilor preconizate ale unei acțiuni individuale.
- (4) Este important să se asigure echilibrul necesar între accesul la justiție și garanțiile procedurale împotriva abuzului de procedură care ar putea afecta în mod nejustificat capacitatea întreprinderilor de a activa pe piața [...] **internă**. Pentru a se împiedica recurgerea abuzivă la acțiuni de reprezentare, ar trebui evitate elemente precum daunele-interese cu caracter punitiv [...] și ar trebui stabilite norme [...] privind [...] **anumite** aspecte procedurale, cum ar fi desemnarea **și finanțarea** entităților calificate [...]. [...]

(4a) Prezenta directivă nu ar trebui să înlocuiască mecanismele procedurale naționale existente care vizează protecția intereselor colective sau individuale ale consumatorilor. Ținând seama de tradițiile juridice naționale, directiva lasă la latitudinea statelor membre să aleagă dacă să conceapă acțiunea de reprezentare prevăzută în prezenta directivă ca parte a unui mecanism colectiv de încetare sau reparatoriu existent sau viitor ori ca mecanism distinct, în măsura în care cel puțin un mecanism procedural național sub formă de acțiune de reprezentare respectă modalitățile prevăzute în prezenta directivă. De exemplu, prezenta directivă nu ar trebui să împiedice statele membre să adopte acte legislative privind acțiunile în vederea unei decizii de constatare, chiar dacă prezenta directivă nu prevede norme privind astfel de acțiuni. Dacă la nivel național există mecanisme în plus față de mecanismul impus de prezenta directivă, entitatea calificată ar putea alege mecanismul la care să recurgă.

- (4b) În conformitate cu principiul autonomiei procedurale, prezenta directivă nu ar trebui să conțină dispoziții privind toate aspectele procedurii aferente acțiunilor de reprezentare. În consecință, este de competența statelor membre să stabilească norme, de exemplu privind admisibilitatea, elementele de probă sau căile de atac aplicabile acțiunilor de reprezentare. Astfel, statele membre ar trebui să decidă, de exemplu, cu privire la gradul necesar de similitudine a cererilor individuale sau la numărul minim de consumatori vizați de o acțiune în despăgubire în scopul admiterii audierii cazului ca acțiune de reprezentare. Asemenea norme naționale nu ar trebui să împiedice funcționarea eficace a acțiunilor de reprezentare prevăzute în prezenta directivă.
- (5) [...]
- (6) Domeniul de aplicare al prezentei directive ar trebui să reflecte evoluțiile recente din domeniul protecției consumatorilor. Întrucât consumatorii sunt prezenți acum pe o piață mai largă și din ce în ce mai digitalizată, este nevoie ca [...] domenii [...] precum protecția datelor, serviciile financiare, călătoriile și turismul, energia și telecomunicațiile [...] să facă obiectul prezentei directive, pe lângă dreptul general al consumatorilor, astfel încât să se obțină un nivel ridicat de protecție a consumatorilor. [...] Îndeosebi, având în vedere creșterea cererii consumatorilor de servicii financiare și de investiții, este important să se îmbunătățească asigurarea respectării legislației privind protecția consumatorilor în aceste domenii. Piața de consum a evoluat și în domeniul serviciilor digitale; există, așadar, o nevoie sporită de asigurare mai eficace a respectării legislației privind protecția consumatorilor, inclusiv privind protecția datelor.

- (6a) Prezenta directivă ar trebui să se refere la încălcările dispozițiilor actelor legislative ale Uniunii enumerate în anexa I la prezenta directivă, în măsura în care aceste dispoziții protejează interesele consumatorilor, indiferent dacă sunt numiți consumatori ori călători, utilizatori, clienți, investitori de retail, clienți retail, persoane vizate sau în alt mod. Cu toate acestea, ar trebui să protejeze interesele persoanelor fizice care pot suferi sau care au suferit prejudicii ca urmare a respectivelor încălcări numai dacă se încadrează în categoria consumatorilor în conformitate cu prezenta directivă. Încălcările ce produc daune persoanele fizice care se încadrează în categoria comercianților nu ar trebui să fie incluse în domeniul de aplicare.
- (6b) Prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere actelor juridice enumerate în anexa I și, prin urmare, nu ar trebui să modifice sau să extindă definițiile prevăzute în acestea și nici să înlocuiască mecanismele de asigurare a respectării dispozițiilor pe care le-ar putea prevedea actele juridice respective. De exemplu, mecanismele de asigurare a respectării dispozițiilor prevăzute în Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului (Regulamentul general privind protecția datelor) sau întemeiate pe acesta ar putea, după caz, fi utilizate în continuare pentru protecția intereselor colective ale consumatorilor.
- (6c) Din motive de claritate, domeniul de aplicare al prezentei directive ar trebui să fie definit cât mai precis posibil în anexa I. În cazul în care actele juridice enumerate în anexa I conțin dispoziții care nu se referă la protecția consumatorilor, ar trebui să se facă trimitere la dispozițiile specifice care protejează interesele consumatorilor. Cu toate acestea, astfel de trimiteri nu sunt întotdeauna realizabile sau posibile din cauza structurii anumitor acte juridice, mai ales în domeniul serviciilor financiare, inclusiv al serviciilor de investiții.
- (6d) Pentru a asigura un răspuns adecvat la încălcările dreptului Uniunii, a căror formă și amploare evoluează rapid, de fiecare dată când se adoptă un nou act legislativ al Uniunii relevant pentru protecția intereselor colective ale consumatorilor ar trebui să se analizeze dacă se impune modificarea anexei I la prezenta directivă pentru a include noul act în domeniul de aplicare al prezentei directive.
- (6e) Statele membre ar trebui să își mențină competența, în conformitate cu dreptul Uniunii, de a aplica dispozițiile prezentei directive în domenii care nu intră în domeniul de aplicare al acesteia. De exemplu, statele membre pot menține sau introduce dispoziții de drept intern care să corespundă celor din prezenta directivă, sau unora dintre acestea, privind litigiile care nu intră în sfera anexei I.

- (7) Comisia a adoptat o propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor și a Regulamentului (CE) nr. 2027/97 privind răspunderea operatorilor de transport aerian privind transportul aerian al pasagerilor și al bagajelor acestora și o propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind drepturile și obligațiile călătorilor din transportul feroviar. Prin urmare, este oportun să se prevadă că, după un an de la intrarea în vigoare a prezentei directive, Comisia va evalua dacă normele Uniunii în domeniul transportului aerian și al drepturilor călătorilor din transportul feroviar oferă un nivel corespunzător de protecție a consumatorilor, comparabil cu cel prevăzut în prezenta directivă și, dacă este necesar, va formula concluziile necesare în ceea ce privește domeniul de aplicare al prezentei directive.

(7a) Având în vedere că procedurile judiciare și administrative pot servi în mod eficace și eficient la protecția intereselor colective ale consumatorilor, se lasă la latitudinea statelor membre să aleagă dacă acțiunea de reprezentare poate fi introdusă în cadrul unei proceduri judiciare ori în cadrul unei proceduri administrative sau în cadrul ambelor tipuri de proceduri, în funcție de domeniul de drept relevant sau de sectorul economic relevant. Acest lucru nu aduce atingere dreptului la o cale de atac eficientă prevăzut la articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, prin care statele membre se asigură că consumatorii și comercianții au dreptul la o cale de atac eficientă în fața unei instanțe judecătorești, împotriva oricărei decizii administrative luate în temeiul dispozițiilor naționale de punere în aplicare a prezentei directive. Aceasta include posibilitatea părților de a obține o decizie de suspendare a executării deciziei contestate, în conformitate cu legislația națională.

- (8) Pe baza Directivei 2009/22/CE, prezenta directivă ar trebui să acopere atât încălcările de la nivel național, cât și pe cele transfrontaliere, în special în situațiile în care consumatorii [...] **afecțați** de o încălcare trăiesc într-un stat membru sau în mai multe state membre diferite de statul membru în care este stabilit comerciantul care a săvârșit încălcarea. Aceasta ar trebui să acopere și încălcările care au încetat înainte de inițierea sau de încheierea acțiunii de reprezentare, întrucât ar putea fi încă necesar să se împiedice repetarea practicii **prin interzicerea acesteia**, să se stabilească că o anumită practică constituia o încălcare a legii și să se faciliteze obținerea de reparații de către consumatori.

- (9) Prezenta directivă nu ar trebui să afecteze aplicarea normelor și nici să stabilească norme [...] de drept internațional privat privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești sau a legislației aplicabile. Actualele instrumente de drept al Uniunii se aplică acțiunilor de reprezentare prevăzute în prezenta directivă. În special, Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (Bruxelles Ia), Regulamentul (CE) nr. 593/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 iunie 2008 privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale (Roma I) și Regulamentul (CE) nr. 864/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 iulie 2007 privind legea aplicabilă obligațiilor necontractuale (Roma II) ar trebui să se aplice acțiunilor de reprezentare prevăzute în prezenta directivă.
- (9-a) Este demn de remarcat că Bruxelles Ia nu include competența autorităților administrative și nici recunoașterea sau executarea hotărârilor de către aceste autorități. Aceste aspecte ar trebui să fie reglementate de dreptul național.
- (9a) După caz, ar putea fi posibil, în conformitate cu normele de drept internațional privat, ca o entitate calificată să introducă o acțiune de reprezentare în statul membru în care a fost desemnată, precum și într-un alt stat membru. Pe baza Directivei 2009/22/CE, prezenta directivă ar trebui să facă deosebirea între aceste două tipuri de acțiuni de reprezentare. Atunci când o entitate calificată introduce o acțiune de reprezentare într-un alt stat membru decât cel în care a fost desemnată, ar trebui să se considere că acțiunea respectivă este o acțiune transfrontalieră. Atunci când o entitate calificată introduce o acțiune de reprezentare în statul membru în care este desemnată, ar trebui să se considere că este o acțiune internă de reprezentare, chiar dacă acțiunea respectivă este introdusă împotriva unui comerciant domiciliat în alt stat membru sau dacă în cadrul acelei acțiuni sunt reprezentați consumatori din mai multe state membre. Statul membru în care se introduce acțiunea ar trebui să constituie factorul decisiv pentru determinarea tipului de acțiune de reprezentare. Din acest motiv, o acțiune internă de reprezentare nu ar putea deveni transfrontalieră în cursul procedurii și nici invers.

(9b) Mai ales asociațiile de consumatori ar trebui să joace un rol activ în asigurarea respectării dispozițiilor relevante ale dreptului Uniunii, acestea fiind bine plasate pentru a solicita statutul de entitate calificată în conformitate cu dreptul național. Potrivit tradițiilor juridice naționale, organismele publice ar putea să joace la rândul lor un rol activ în asigurarea respectării dispozițiilor relevante ale dreptului Uniunii prin introducerea acțiunilor de reprezentare prevăzute în prezenta directivă.

- (10) [...] În scopul acțiunilor transfrontaliere de reprezentare, [...] entitățile calificate ar trebui să respecte aceleași criterii [...] în întreaga Uniune. Îndeosebi, ar trebui să fie persoane juridice constituite în mod adecvat în conformitate cu legislația unui stat membru, să aibă un anumit grad de permanentă și de activitate publică, [...] să aibă un caracter nonprofit și un interes legitim, dat fiind obiectul lor de activitate statutar, de a proteja interesele consumatorilor conform prevederilor [...] dreptului relevant al Uniunii. [...] În scopul protejării consumatorilor, acele entități calificate ar trebui să posede anumite calități necesare pentru a lua decizii legate de acțiunile de reprezentare în numele consumatorilor. Acestea ar trebui să dețină cunoștințe și competențe în domeniul lor de activitate, inclusiv un nivel de înțelegere a legii care să le permită să ia, în mod independent, decizii în cunoștință de cauză cu privire la oportunitatea de a introduce o acțiune de reprezentare sau nu. Acest lucru nu ar trebui să aducă atingere dreptului lor de a face apel la un consilier juridic, de exemplu un avocat. Pentru a garanta independența entităților calificate, acestea ar trebui să fie solide și stabile din punct de vedere financiar, ținând seama, de exemplu, de toate eventualele venituri sau active pe care le pot avea entitățile. De asemenea, ar trebui să fie pe deplin transparente în legătură cu sursa lor de finanțare și să prevadă procedurile relevante pentru a împiedica influențarea negativă a intereselor colective ale consumatorilor reprezentați. În special, entitățile calificate nu ar trebui influențate de nicio parte terță, în afară de consilierii lor juridici și de consumatorii în cauză, în luarea deciziilor lor procedurale în contextul acțiunii de reprezentare, inclusiv în ceea ce privește tranzacțiile. Aceste părți terțe nu ar trebui să finanțeze o acțiune de reprezentare pentru obținerea de reparații împotriva unui pârât care este concurent al furnizorului de fonduri și nici împotriva unui pârât de care depinde furnizorul de fonduri. Totuși, acest lucru nu ar trebui să aducă atingere niciunei finanțări publice.

(10a) În ceea ce privește entitățile calificate desemnate în scopul acțiunilor interne de reprezentare, statele membre ar trebui să poată stabili în mod liber criteriile aplicabile acestor entități, în conformitate cu legislația lor națională. Cu toate acestea, statele membre ar trebui să poată aplica criteriile stabilite în prezenta directivă pentru entitățile calificate desemnate în scopul acțiunilor transfrontaliere și în ceea ce privește entitățile calificate care acționează numai în scopul acțiunilor interne.

(10b) Niciun criteriu aplicat entităților calificate pentru acțiunile interne sau transfrontaliere de reprezentare nu ar trebui să împiedice funcționarea eficace a acțiunilor de reprezentare prevăzute în prezenta directivă.

(10c) Statele membre ar putea stabili norme pentru a limita dreptul unei entități calificate de a introduce o acțiune transfrontalieră de reprezentare în domeniul de activitate al entității respective. Normele ar putea prevedea, de exemplu, că entitățile calificate care protejează interesele consumatorilor în domeniul siguranței alimentare sau al drepturilor pasagerilor ar putea introduce numai acțiuni transfrontaliere de reprezentare care sunt legate de aceste scopuri.

[...]

(11a) Statele membre ar trebui să fie în măsură să desemneze în prealabil entități calificate. Cu toate acestea, în scopul acțiunilor interne de reprezentare, statele membre ar putea să desemneze în mod ad-hoc, în același timp sau alternativ, entități calificate pentru o acțiune specifică. O astfel de desemnare ar putea fi făcută de instanța judecătorească sau de autoritatea administrativă sesizată, inclusiv prin acceptare, dacă este cazul. Cu toate acestea, în scopul acțiunilor transfrontaliere de reprezentare sunt necesare garanții comune. Prin urmare, entitățile calificate desemnate ad-hoc nu ar trebui autorizate să introducă acțiuni transfrontaliere de reprezentare.

- (11b) Ar trebui ca statul membru care face desemnarea să se asigure că entitatea calificată desemnată în scopul acțiunilor transfrontaliere de reprezentare îndeplinește criteriile, să evalueze dacă continuă să le respecte și, dacă este necesar, să revoce desemnarea entității calificate. Statele membre ar trebui să evalueze cel puțin o dată la cinci ani respectarea criteriilor de către entitățile calificate.**
- (11c) Dacă apar motive de îngrijorare cu privire la respectarea criteriilor de către o entitate calificată, statul membru care a desemnat entitatea respectivă ar trebui să investigheze motivele de îngrijorare și, dacă este cazul, să revoce desemnarea. Statele membre ar trebui să desemneze puncte de contact naționale în scopul transmiterii și al primirii de cereri de desfășurare a unor investigații.**
- (11d) Statele membre ar trebui să se asigure că acțiunile transfrontaliere de reprezentare pot fi introduse în fața instanțelor judecătorești sau a autorităților lor administrative de către entități calificate desemnate în scopul acestui tip de acțiuni de reprezentare în alt stat membru. În plus, entitățile calificate din diferite state membre ar trebui să poată să își unească forțele în cadrul unei singure acțiuni de reprezentare în fața unui singur for, sub rezerva normelor relevante privind instanța competentă. Acest lucru nu ar trebui să aducă atingere dreptului instanței sau al autorității administrative sesizate de a analiza dacă acțiunea se pretează audierii drept acțiune de reprezentare unică.**

(11e) Ar trebui să se asigure recunoașterea reciprocă a capacității juridice a entităților calificate desemnate în scopul acțiunilor transfrontaliere de reprezentare. Identitatea acestor organisme publice și organizații ar trebui comunicată Comisiei, iar Comisia ar trebui să pună această listă la dispoziția publicului. Înscrierea pe listă ar trebui să servească drept dovadă a capacității juridice a organismului public sau a organizației care introduce acțiunea. Acest lucru nu ar trebui să aducă atingere dreptului de a analiza dacă scopul entității calificate justifică acțiunea într-un anumit caz.

(11ea) Pentru a împiedica conflictele de interese, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a stabili norme conform cărora instanțele sau autoritățile lor administrative să poată analiza dacă o entitate calificată care introduce o acțiune transfrontalieră de reprezentare în vederea obținerii de reparații este finanțată de o parte terță care are un interes economic în rezultatul unei anumite acțiuni transfrontaliere de reprezentare și, în caz afirmativ, să poată respinge capacitatea juridică a entității calificate în scopul respectivei acțiuni.

(11f) Atunci când înaintează o acțiune transfrontalieră de reprezentare, entitatea calificată ar trebui obligată să confirme instanței sau autorității administrative care supraveghează acțiunea că îndeplinește în continuare criteriile. Cu toate acestea, instanța sau autoritatea administrativă ar trebui să verifice respectarea criteriilor dacă ia cunoștință de existența unor preocupări justificate în această privință.

(11g) Statele membre ar trebui să ia măsuri pentru a remedia situațiile în care informațiile prezentate de entitate cu privire la respectarea criteriilor sunt incorecte. Aceste măsuri ar putea include, de exemplu, sancțiuni, respingerea acțiunii sau alte măsuri procedurale. Cu toate acestea, o respingere a acțiunii nu ar trebui să afecteze drepturile consumatorilor vizati de acțiune.

(11h) Instanțele sau autoritățile administrative ar trebui să aibă posibilitatea de evalua admisibilitatea unei anumite acțiuni transfrontaliere de reprezentare în conformitate cu legislația națională. În conformitate cu principiul nediscriminării, cerințele de admisibilitate aplicabile acțiunilor transfrontaliere de reprezentare concrete nu ar trebui să difere de cele aplicate acțiunilor interne de reprezentare concrete.

[...]

(12a) Măsurile de încetare vizează protecția intereselor colective ale consumatorilor indiferent de pierderile reale sau de prejudiciul real suferit de fiecare consumator în parte. Măsurile de încetare pot impune comercianților să ia măsuri specifice, cum ar fi punerea la dispoziția consumatorilor a informațiilor omise anterior prin încălcarea obligațiilor legale. O hotărâre referitoare la o măsură de încetare nu ar trebui să depindă de modul în care a fost comisă practica: în mod intenționat sau din neglijență.

(12b) Atunci când introduce o acțiune de reprezentare, entitatea calificată ar trebui să furnizeze instanței sau autorității administrative suficiente informații despre consumatorii vizati de acțiune. Informațiile ar trebui să permită instanței sau autorității administrative să își stabilească propria competență și legea aplicabilă. Într-un caz legat de răspunderea civilă, acest lucru ar necesita informarea instanței sau a autorității administrative de locul în care s-a produs sau riscă să se producă fapta prejudiciabilă pentru consumatori. Nivelul de detaliere a informațiilor necesare ar putea varia în funcție de măsura pe care o solicită entitatea calificată și de aplicarea sau nu a unui mecanism de participare sau de neparticipare. În plus, atunci când introduce o acțiune de reprezentare pentru măsuri de încetare, posibila suspendare sau întrerupere a termenelor de prescripție aplicabile cererilor ulterioare de reparații ar impune entității calificate să furnizeze suficiente informații privind grupul de consumatori vizati de acțiune.

(13) Statele membre ar trebui să se asigure că entitățile calificate sunt în măsură să solicite măsuri de încetare și măsuri reparatorii. [...] Cu scopul eficacității procedurale a acțiunilor de reprezentare, **statele membre ar trebui să fie în măsură să decidă ca** entitățile calificate [...] să aibă posibilitatea de a solicita măsuri [...] **de încetare și reparatorii** în cadrul unei singure acțiuni de reprezentare sau în cadrul unor acțiuni de reprezentare separate. [...] . Dacă solicitarea se efectuează în cadrul unei singure acțiuni, entitățile calificate ar trebui să poată solicita toate măsurile relevante în momentul introducerii acțiunii sau să poată solicita mai întâi [...] **măsuri** de încetare relevante și ulterior, dacă este cazul, [...] **măsuri** reparatorii.

(13a) Entitatea calificată care introduce acțiunea de reprezentare în temeiul prezentei directive ar trebui să solicite măsurile relevante, inclusiv măsuri reparatorii, în interesul consumatorilor afectați de o încălcare. Entitatea calificată ar trebui să aibă drepturile și obligațiile procedurale ale părții reclamante în cadrul procedurilor. Statele membre ar putea oferi fiecărui consumator vizat de acțiune anumite drepturi în cadrul acțiunii de reprezentare. Cu toate acestea, consumatorii nu ar trebui să aibă posibilitatea de a interveni la nivel individual în deciziile de procedură luate de entitățile calificate, de a solicita la nivel individual elemente de probă în cadrul procedurilor și nici de a contesta la nivel individual deciziile de procedură ale instanței sau ale autorității administrative care supraveghează acțiunea de reprezentare. Totodată, consumatorii nu ar trebui să aibă, la nivel individual, obligații procedurale în cadrul acțiunii de reprezentare.

(13b) Cu toate acestea, consumatorii vizati ar trebui să aibă dreptul de a beneficia de acțiunea de reprezentare. În acțiunile de reprezentare pentru obținerea de măsuri reparatorii, aceste beneficii ar lua forma unor reparații, cum ar fi despăgubirea, repararea, înlocuirea, reducerea prețului, încetarea contractului sau rambursarea prețului plătit. În cadrul acțiunilor de reprezentare pentru obținerea de măsuri de încetare, beneficiul ar consta în încetarea sau interzicerea unei practici care constituie o încălcare.

(13c) Prezenta directivă nu ar trebui să afecteze normele naționale privind recuperarea costurilor procedurale și nici cele privind principiul conform căruia partea care pierde plătește. Consumatorii la nivel individual vizati de o acțiune nu ar trebui să suporte costurile procedurii, nici cele ale entității calificate, nici cele ale comerciantului. Excepțiile de la această regulă ar trebui să se facă numai în circumstanțe excepționale, astfel cum se prevede în dreptul național, cum ar fi situația în care un consumator cauzează, în mod deliberat sau din neglijență, cheltuieli judiciare inutile, de exemplu prelungind procedurile printr-un comportament ilicit, ori atunci când aceste excepții se justifică în mod excepțional. Costurile procedurii ar trebui să includă, de exemplu, toate costurile care rezultă din faptul că fiecare parte a fost reprezentată de un avocat ori de un alt practician în domeniul dreptului sau toate costurile ce decurg din notificarea sau comunicarea actelor ori din traducerea acestora. În plus, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a stabili norme care să le permită entităților calificate să solicite taxe de înscriere sau taxe de participare similare reduse consumatorilor care și-au exprimat în mod explicit dorința de a fi reprezentați de o entitate calificată într-o anumită acțiune de reprezentare pentru a obține măsuri reparatorii.

[...]

(14a) Măsurile de încetare ar trebui să includă măsuri definitive și măsuri provizorii. Acestea din urmă ar putea include măsuri temporare, asigurătorii și preventive pentru a pune capăt unei practici în desfășurare sau pentru a interzice o practică în cazul în care aceasta nu a avut loc, însă există riscul să aducă consumatorilor prejudicii grave sau ireversibile. Măsurile de încetare ar putea include și măsuri care să stabilească că o anumită practică constituie o încălcare a legii, în cazurile în care practica respectivă a încetat înainte de introducerea acțiunilor de reprezentare, atunci când există încă nevoia de a stabili că o astfel de practică a constituit o încălcare a legii, de exemplu pentru a facilita acțiuni subsecvente pentru obținerea de măsuri reparatorii. În plus, măsurile de încetare ar putea include obligația comerciantului care a săvârșit încălcarea de a publica decizia privind măsura, integral sau parțial, într-o formă considerată adecvată, ori de a publica o declarație de rectificare.

(14b) Pe baza Directivei 2009/22/CE, statele membre ar trebui să poată solicita desfășurarea unei consultări prealabile la inițiativa părții care intenționează să introducă o acțiune în încetare, pentru a i se acorda pârâtului posibilitatea de a pune capăt încălcării contestate. Statele membre ar trebui să poată solicita ca această consultare prealabilă să aibă loc împreună cu un organism public independent, desemnat de respectivele state membre. În cazul în care statele membre au stabilit că ar trebui să existe o consultare prealabilă, ar trebui să se prevadă un termen de două săptămâni de la primirea cererii pentru consultare, după expirarea căruia, în cazul în care nu se produce încetarea încălcării, reclamantul să poată sesiza de îndată instanța competentă sau autoritatea administrativă competentă. Aceste cerințe ar putea, în conformitate cu legislația națională, să se aplice și măsurilor reparatorii.

[...]

(15a) Prezenta directivă prevede un mecanism procedural care nu afectează normele prin care se stabilesc drepturile materiale ale consumatorilor la măsuri reparatorii contractuale și necontractuale în cazul în care interesele le-au fost lezate de o încălcare, printre aceste drepturi numărându-se dreptul la compensații pentru daune, la încetarea contractului, la rambursare, la înlocuire, la reparare sau la reducerea prețului, după caz și în funcție de dispozițiile dreptului național și al Uniunii. Prezenta directivă nu ar trebui să permită să se impună daune-interese cu caracter punitiv comerciantului care a săvârșit încălcarea și nici să li se acorde o supracompensare consumatorilor afectați de o încălcare. În temeiul prezentei directive, o acțiune de reprezentare pentru obținerea de măsuri reparatorii poate fi introdusă numai în cazul în care dreptul Uniunii sau legislația națională prevede astfel de drepturi materiale.

(15b) Consumatorii vizați de o acțiune de reprezentare pentru obținerea de reparații ar trebui să aibă posibilități adecvate, după introducerea acțiunii, pentru a-și exprima dorința de a fi sau nu reprezentați de entitatea calificată în cadrul acelei acțiuni de reprezentare specifice și de a beneficia sau nu de rezultatele relevante ale acelei acțiuni de reprezentare. Pentru a răspunde cel mai bine tradițiilor lor juridice, statele membre ar trebui să prevadă un mecanism de participare sau de neparticipare ori o combinație a celor două. Într-un mecanism de participare, consumatorii ar trebui să aibă obligația de a-și exprima în mod explicit dorința de a fi reprezentați de entitatea calificată în cadrul unei acțiuni de reprezentare pentru obținerea de reparații. Într-un mecanism de neparticipare, consumatorii ar trebui să aibă obligația de a-și exprima în mod explicit dorința de a nu fi reprezentați de entitatea calificată în cadrul unei acțiuni de reprezentare pentru obținerea de reparații. Statele membre ar trebui să poată decide în ce etapă a acțiunii de reprezentare consumatorii și-ar putea exercita la nivel individual dreptul de a participa sau de a nu participa la procedură.

(15ba) Statele membre care prevăd un mecanism de participare ar trebui să poată solicita ca unii consumatori să participe la o acțiune pentru obținerea de măsuri reparatorii înainte de introducerea acțiunii, atât timp cât alți consumatori au posibilitatea de a participa la rândul lor după introducerea acțiunii.

(15c) Cu toate acestea, pentru a se asigura o bună administrare a justiției și a se evita pronunțarea unor hotărâri ireconciliabile, ar trebui să se impună un mecanism de participare în ceea ce privește o acțiune de reprezentare pentru obținerea de reparații în cazul în care consumatorii afectați de o încălcare nu își au reședința obișnuită în statul membru în care se află instanța judecătorească sau autoritatea administrativă în fața căreia se introduce acțiunea de reprezentare. Într-o astfel de situație, consumatorii ar trebui să fie obligați să își exprime în mod explicit dorința de a fi reprezentați în acea acțiune de reprezentare, pentru ca rezultatul acțiunii să fie obligatoriu pentru aceștia.

(15d) Atunci când consumatorii își exprimă în mod explicit sau tacit dorința de a fi reprezentați de o entitate calificată într-o acțiune de reprezentare pentru obținerea de reparații, fie că acțiunea este introdusă în cadrul unui mecanism de participare sau al unui mecanism de neparticipare, ei nu ar mai trebui să poată fi reprezentați în alte acțiuni de reprezentare și nici să introducă acțiuni individuale având același obiect și împotriva aceluiași comerciant. Cu toate acestea, acest lucru nu ar trebui să se aplice dacă un consumator, după ce și-a exprimat în mod explicit sau tacit dorința de a fi reprezentat în cadrul unei acțiuni de reprezentare pentru obținerea de reparații, se retrage ulterior din această acțiune în conformitate cu dreptul național, de exemplu când un consumator refuză ulterior caracterul obligatoriu al unei tranzacții.

(15e) Din motive de celeritate și de eficiență, statele membre ar putea de asemenea să le ofere consumatorilor, în conformitate cu legislația națională, posibilitatea de a beneficia în mod direct de o măsură reparatorie după emiterea acesteia, fără nicio altă cerință privind participarea anterioară la acțiune.

(15f) Statele membre ar trebui să stabilească norme pentru coordonarea acțiunilor de reprezentare, a acțiunilor individuale inițiate de consumatori la nivel individual și a oricăror alte acțiuni menite să protejeze interesele individuale și colective ale consumatorilor, astfel cum se prevede în dreptul Uniunii și în dreptul național. Măsurile de încetare emise în temeiul prezentei directive nu ar trebui să aducă atingere acțiunilor individuale pentru obținerea de reparații introduse de consumatorii lezați de practica care face obiectul măsurilor de încetare.

[...]

[...]

(18) Statele membre [...] **ar trebui să** le impună entităților calificate să furnizeze suficiente informații în sprijinul unei acțiuni de reprezentare în vederea obținerii de reparații, inclusiv o descriere a grupului de consumatori [...] **afectat** de încălcare și aspectele de fapt și de drept care trebuie soluționate în cadrul acțiunii de reprezentare. Entitatea calificată nu ar trebui să aibă obligația de a identifica individual toți consumatorii vizați de acțiune pentru a **o** putea iniția [...]. În acțiunile de reprezentare pentru obținerea de reparații, instanța judecătorească sau autoritatea administrativă ar trebui să verifice, într-o etapă cât mai timpurie a procedurii, dacă respectivul caz este potrivit pentru a fi introdus ca acțiune de reprezentare, având în vedere natura încălcării și caracteristicile prejudiciilor suferite de consumatorii [...] **afectati**.

[...]

(19a) Măsurile reparatorii ar trebui să identifice consumatorii la nivel individual sau cel puțin să descrie grupul de consumatori care au dreptul la reparațiile prevăzute de măsura respectivă și, dacă este cazul, să precizeze metoda de cuantificare și demersurile relevante care trebuie făcute de consumatori și de comercianți pentru a concretiza reparațiile. Consumatorii care au dreptul la reparații ar trebui să poată beneficia de acestea fără să fie nevoiți să inițieze proceduri separate. De exemplu, cerința de a iniția proceduri separate implică obligația consumatorului de a introduce o acțiune individuală în fața unei instanțe sau a unei autorități administrative pentru cuantificarea prejudiciului. În schimb, pentru a obține reparații individuale, consumatorilor li se poate solicita să facă anumite demersuri, de exemplu să se adreseze ei înșiși unei entități însărcinate cu executarea măsurii reparatorii.

(19b) Statele membre ar trebui să stabilească sau să mențină norme privind termenele, cum ar fi termenele de prescripție sau alte termene de exercitare a dreptului lor la reparații, astfel încât consumatorii la nivel individual să beneficieze de măsurile reparatorii. Statele membre pot stabili norme privind destinația unor eventuale fonduri de reparații restante care nu au fost recuperate în termenele stabilite.

[...]

[...]

[...]

[...]

[...]

[...]

(26) Recurgerea la tranzacțiile [...] colective care au drept scop să ofere reparații consumatorilor prejudiciați ar trebui încurajată [...] **în cadrul unei** acțiuni de reprezentare **pentru obținerea de reparații**.

[...]

(28) Instanța judecătorească și autoritatea administrativă ar trebui să [...] **poată** invita comerciantul [...] și entitatea calificată care a introdus acțiunea de reprezentare **pentru obținerea de reparații** să înceapă negocieri cu scopul de a încheia o tranzacție cu privire la măsurile reparatorii care trebuie oferite consumatorilor vizați **de acțiune**. [...]

[...]

- (30) Orice [...] tranzacție la care s-a ajuns în contextul unei acțiuni **de reprezentare** pentru obținerea de reparații [...] ar trebui aprobată de instanța judecătorească sau autoritatea administrativă competentă [...], **cu excepția cazului în care condițiile tranzacției nu pot fi executate sau tranzacția este contrară dispozițiilor imperative ale dreptului național aplicabile obiectului acțiunii, de la care nu se poate deroga printr-un contract în detrimentul consumatorilor. De exemplu, o tranzacție care ar lăsa în mod explicit neschimbată o clauză a unui contract care conferă comerciantului dreptul exclusiv de a interpreta orice altă clauză a contractului respectiv ar putea fi contrară dispozițiilor imperative ale dreptului național.**
- (30a) **Statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a stabili norme care să permită instanței judecătorești sau autorității administrative să refuze să aprobe o tranzacție inclusiv atunci când instanța judecătorească sau autoritatea administrativă consideră că tranzacția este abuzivă.**
- (30b) **Statele membre ar putea să stabilească norme conform cărora să li se ofere fiecărui consumator vizat posibilitatea de a accepta sau de a refuza caracterul obligatoriu al unei tranzacții.**
- (31) Asigurarea informării consumatorilor cu privire la o acțiune de reprezentare este esențială pentru succesul acțiunii respective. Consumatorii [...] **trebuie să aibă cunoștință de [...]** acțiune [...] **pentru a-și putea exprima în mod explicit ori tacit dorința de a fi reprezentanți într-o acțiune de reprezentare pentru obținerea de reparații. Statele membre ar trebui să permită acest lucru prin stabilirea unor norme adecvate privind comunicarea către consumatori de informații referitoare la acțiuni. Statele membre ar trebui să decidă cine să aibă responsabilitatea de a difuza informațiile. [...]**

(31a) De asemenea, consumatorii ar trebui informați despre deciziile definitive care prevăd măsuri de încetare, măsuri reparatorii sau tranzacții aprobate, despre drepturile lor în urma stabilirii unei încălcări și despre orice demers ulterior care trebuie făcut de consumatorii vizați, mai ales pentru obținerea de reparații. Riscurile reputaționale legate de difuzarea informațiilor privind încălcarea sunt și ele importante pentru a-i descuraja pe comercianți să încalce drepturile consumatorilor.

(32) Pentru a fi eficiente, informațiile ar trebui să fie adecvate și proporționale în raport cu împrejurările cazului. [...] Aceste informații pot fi furnizate, de exemplu, pe site-ul comerciantului, pe platformele de comunicare socială, pe piețele online sau în ziare cunoscute de public, inclusiv în cele distribuite exclusiv prin mijloace electronice de comunicare. Dacă este posibil **și oportun**, consumatorii ar trebui să fie informați în mod individual prin mijloace electronice sau prin scrisori. Aceste informații ar trebui să fie furnizate, la cerere, în formate accesibile pentru persoanele cu handicap.

(32a) Comerciantul care a săvârșit încălcarea ar trebui să informeze, pe propria cheltuială, toți consumatorii vizați despre măsurile de încetare definitivă și reparatorii. Comerciantul ar trebui totodată să informeze consumatorii despre o tranzacție aprobată de o instanță judecătorească sau de o autoritate administrativă. Statele membre ar putea stabili norme conform cărora o astfel de obligație să depindă de cererea formulată de entitatea calificată. Dacă, în conformitate cu dreptul național, informațiile din deciziile definitive și din tranzacțiile aprobate sunt puse la dispoziția consumatorilor vizați de acțiune de către instanța judecătorească sau autoritatea administrativă ori de către entitatea calificată, comerciantul nu ar trebui să furnizeze informațiile o a doua oară.

- (33) [...] Statele membre ar trebui să asigure că o decizie definitivă a unei instanțe judecătorești sau a unei autorități administrative a oricărui stat membru care constată o încălcare ce aduce atingere intereselor colective ale consumatorilor poate fi considerată drept dovadă a existenței respectivei încălcări în scopul oricărei alte acțiuni care urmărește obținerea de reparații în fața instanțelor lor judecătorești sau a autorităților lor administrative naționale împotriva aceluiași comerciant pentru aceeași încălcare. În concordanță cu independența sistemului judiciar și cu evaluarea liberă a probelor, acest lucru nu ar trebui să aducă atingere dreptului național privind evaluarea probelor.

[...]

(35) [...] Termenele de prescripție se suspendă de obicei la introducerea acțiunii. Cu toate acestea, acțiunile pentru măsuri de încetare nu au neapărat acest efect în ceea ce privește măsurile reparatorii ulterioare ce pot decurge din aceeași încălcare. Prin urmare, statele membre ar trebui să asigure că o acțiune de reprezentare pendinte pentru obținerea unei măsuri de încetare are ca efect suspendarea sau întreruperea termenelor de prescripție aplicabile consumatorilor vizați de acțiune, astfel încât respectivii consumatori, la nivel individual sau reprezentați de o entitate calificată, să nu fie împiedicați să introducă ulterior o acțiune pentru obținerea de reparații privind presupusa încălcare din cauza expirării termenelor de prescripție în cursul acțiunilor de reprezentare pentru respectivele măsuri de încetare. Atunci când introduce o acțiune de reprezentare pentru obținerea unei măsuri de încetare, entitatea calificată ar trebui să definească în mod suficient grupul de consumatori ale căror interese sunt afectate de presupusa încălcare și care ar putea avea o pretenție ce ar decurge din acea încălcare și care ar putea fi afectați de expirarea termenelor de prescripție în cursul acțiunii pentru obținerea unor măsuri de încetare. Din motive de claritate, ar trebui să se precizeze că și o acțiune de reprezentare pendinte pentru obținerea unei măsuri reparatorii ar trebui să aibă ca efect suspendarea sau întreruperea termenelor de prescripție aplicabile consumatorilor vizați de acțiunea respectivă.

(35a) Pentru a asigura securitatea juridică, suspendarea sau întreruperea termenelor de prescripție impuse în conformitate cu prezenta directivă ar trebui să se aplice numai cererilor pentru obținerea de reparații bazate pe încălcări care au avut loc la sau după [data aplicării prezentei directive]. Acest lucru nu ar trebui să împiedice aplicarea dispozițiilor naționale privind suspendarea sau întreruperea termenelor de prescripție care erau deja aplicabile înainte de [data aplicării directivei] în cazul cererilor de obținere a unor măsuri reparatorii bazate pe încălcări care au avut loc înainte de această dată.

- (36) Acțiunile de reprezentare pentru obținerea unor [...] **măsuri** de încetare ar trebui tratate cu celeritatea procedurală cuvenită. **În cazul în care o încălcare este în desfășurare, nevoia de celeritate ar putea fi accentuată.** [...] **Acțiunile pentru obținerea unor măsuri de încetare cu efect provizoriu** ar trebui, **după caz**, să fie tratate [...] printr-o procedură [...] **sumară** pentru a preveni orice prejudiciu sau orice prejudiciu suplimentar cauzat de încălcare.
- (37) Elementele de probă sunt importante pentru a stabili dacă o [...] **acțiune de reprezentare pentru obținerea de măsuri de încetare sau de măsuri reparatorii este bine întemeiată.** Cu toate acestea, relațiile dintre întreprinderi și consumatori sunt **adeseori** caracterizate de o asimetrie a informațiilor, iar [...] **elementele de probă** necesare pot fi deținute exclusiv de comerciant, fiind, prin urmare, inaccesibile entității calificate. Entitățile calificate ar trebui așadar [...] **să aibă** dreptul de a solicita [...] instanței judiciare sau autorității administrative competente **să dispună** divulgarea de către comerciant a elementelor de probă care sunt relevante pentru cererea lor [...]. **Pe de altă parte, ținând seama de principiul egalității armelor, comerciantul ar trebui să aibă dreptul similar de a solicita elemente de probă care se află sub controlul entității calificate.** Necesitatea, obiectul și proporționalitatea divulgării [...] **elementelor de probă** ar trebui să fie evaluate cu atenție, **în conformitate cu dreptul procedural național,** de către instanța judecătorească sau autoritatea administrativă care supraveghează acțiunea de reprezentare, ținând cont de protecția intereselor legitime ale terților și de normele Uniunii și normele naționale în materie de confidențialitate.

- (38) Pentru a se asigura eficacitatea acțiunilor de reprezentare, comercianților care săvârșesc încălcări ar trebui să li se impună sancțiuni eficace, disuasive și proporționale [...] **în cazul omiterii sau al refuzului de a se conforma unei măsuri de încetare. Statele membre ar trebui să asigure că aceste sancțiuni ar putea lua forma unor amenzi, de exemplu a unor amenzi condiționate, a unor plăți periodice sau a unor daune cominatorii. De asemenea, ar trebui să existe sancțiuni pentru omiterea sau refuzul de a se conforma unui ordin de a furniza informații consumatorilor vizati cu privire la deciziile sau tranzacțiile finale sau de a dezvălui elemente de probă. Ar trebui să se poată aplica și alte tipuri de sancțiuni, cum ar fi măsurile procedurale, în cazul unui refuz de a se conforma unui ordin de divulgare a elementelor de probă.**
- (39) Având în vedere că acțiunile de reprezentare urmăresc un interes public prin protecția intereselor colective ale consumatorilor, statele membre ar trebui **să mențină sau să urmărească să găsească mijloacele pentru a asigura** [...] că entitățile calificate nu sunt împiedicate să introducă acțiuni de reprezentare în temeiul prezentei directive [...] **din cauza costurilor asociate procedurilor. Aceste mijloace ar putea include limitarea taxelor judiciare sau administrative aplicabile, acordarea accesului entităților calificate la asistență juridică atunci când este necesar sau furnizarea către acestea de fonduri publice pentru introducerea de acțiuni de reprezentare, precum și alte mijloace de sprijin. Cu toate acestea, statele membre nu ar trebui să fie obligate să finanțeze acțiuni de reprezentare.**
- (40) Cooperarea și schimbul de informații dintre entitățile calificate din diferite state membre s-au dovedit a fi utile în combaterea **cu precădere a** încălcărilor transfrontaliere. Este necesar să se continue măsurile de consolidare a capacităților și de cooperare și extinderea acestora la un număr mai mare de entități calificate din întreaga Uniune în scopul de a crește frecvența utilizării acțiunilor de reprezentare cu implicații transfrontaliere.

(40a) În scopul evaluării prezentei directive, statele membre ar trebui să îi furnizeze Comisiei date privind acțiunile de reprezentare introduse în temeiul prezentei directive. Statele membre ar trebui să furnizeze informații cu privire la numărul și tipul de acțiuni de reprezentare care au fost încheiate de instanțele lor judecătorești sau autoritățile lor administrative. Ar trebui, de asemenea, furnizate informații despre rezultatele acțiunilor de reprezentare, de exemplu dacă au fost sau nu admise și dacă au fost sau nu încununate de succes sau dacă au avut drept rezultat o tranzacție aprobată. Pentru a ușura sarcina administrativă a statelor membre la îndeplinirea acestor obligații, ar trebui să fie suficient, mai ales în ceea ce privește măsurile de încetare, să i se furnizeze Comisiei informații generale despre tipul de încălcare și despre părți. În ceea ce privește părțile, de exemplu, ar trebui să fie suficient să i se comunice Comisiei dacă entitatea calificată este un organism public sau o asociație de consumatori și să i se indice domeniul de activitate al comerciantului, de exemplu serviciile financiare. În mod alternativ, statele membre ar putea furniza Comisiei copii ale deciziilor sau tranzacțiilor relevante. Nu ar trebui furnizate informații privind identitatea consumatorilor vizati de acțiunile de reprezentare.

[...]

- (42) Prezenta directivă respectă drepturile fundamentale și se conformează principiilor recunoscute, în special, de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. În consecință, prezenta directivă ar trebui să fie interpretată și aplicată în conformitate cu drepturile și principiile respective, inclusiv cele referitoare la dreptul la o cale de atac eficientă și la un proces echitabil, precum și dreptul la apărare.

- (43) În ceea ce privește legislația din domeniul mediului, prezenta directivă ține seama de Convenția CEE-ONU privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziei și accesul la justiție în probleme de mediu („Convenția de la Aarhus”).
- (44) Obiectivele prezentei directive, și anume [...] **asigurarea instituirii în toate statele membre** a unui mecanism de acțiune de reprezentare **în scopul obținerii atât al unor măsuri de încetare, cât și al unor măsuri reparatorii** pentru protecția intereselor colective ale consumatorilor, în vederea asigurării unui nivel ridicat de protecție a consumatorilor pe întreg teritoriul Uniunii și a [...] funcționării pieței interne, nu pot fi realizate în mod satisfăcător prin acțiuni întreprinse exclusiv de către statele membre, dar, având în vedere implicațiile transfrontaliere ale [...] **încălcărilor**, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii. Prin urmare, Uniunea poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul menționat, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivului menționat.
- (45) În conformitate cu Declarația politică comună din 28 septembrie 2011 a statelor membre și a Comisiei privind documentele explicative, statele membre s-au angajat ca, în cazuri justificate, să transmită alături de notificarea măsurilor lor de transpunere și unul sau mai multe documente care să explice relația dintre componentele unei directive și părțile corespunzătoare din instrumentele naționale de transpunere. În ceea ce privește prezenta directivă, legiuitorul consideră că este justificată transmiterea unor astfel de documente.
- (46) Este oportun să se stabilească norme pentru aplicarea în timp a prezentei directive.
- (47) Prin urmare, Directiva 2009/22/CE ar trebui să fie abrogată,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Capitolul 1

Obiect, domeniu de aplicare și definiții

Articolul 1 **Obiect**

- (1) Prezenta directivă stabilește norme [...] **menite să asigure că în toate statele membre sunt disponibile** acțiuni de reprezentare care au drept scop protecția intereselor colective ale consumatorilor, [...] **oferind** totodată garanții adecvate pentru evitarea abuzului de procedură. **Măsurile adoptate pentru apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre au drept obiectiv îmbunătățirea funcționării pieței interne bazându-se pe realizarea unui nivel ridicat de protecție a consumatorilor.**
- (2) Prezenta directivă nu împiedică statele membre să adopte sau să mențină în vigoare [...] mijloace procedurale [...] **pentru** a proteja interesele colective ale consumatorilor la nivel național. **Cu toate acestea, statele membre se asigură că cel puțin un mecanism de acțiune de reprezentare respectă prezenta directivă.**

Articolul 2
Domeniu de aplicare

- (1) Prezenta directivă se aplică acțiunilor de reprezentare introduse împotriva încălcării de către comercianți a dispozițiilor dreptului Uniunii care sunt enumerate în anexa I **și întocmai cum sunt transpuse în dreptul național**, încălcare care prejudiciază sau poate prejudicia interesele colective ale consumatorilor. **Prezenta directivă nu aduce atingere actelor legislative ale Uniunii enumerate în anexa I.** Directiva se aplică încălcărilor de la nivel intern și transfrontalier, chiar dacă încălcările respective au încetat înainte de începerea sau de încheierea acțiunii de reprezentare.
- (2) Prezenta directivă nu afectează normele care stabilesc măsurile reparatorii contractuale și necontractuale pe care consumatorii le pot invoca în cazul acestor tipuri de încălcări în temeiul dreptului Uniunii sau al dreptului național.
- (3) Prezenta directivă nu aduce atingere normelor Uniunii de drept internațional privat, în special celor legate de competența judiciară, **de recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești** și de legea aplicabilă.

Articolul 3
Definiții

În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:

1. „consumator” înseamnă orice persoană fizică ce acționează în scopuri care nu se încadrează în activitatea [...] comercială, economică, meșteșugărească sau liberală **a respectivei persoane**;
2. „comerciant” înseamnă orice persoană fizică sau juridică, indiferent dacă este publică sau privată, care acționează, inclusiv prin intermediul unei alte persoane care acționează în numele sau în contul [...] **respectivei persoane**, în scopuri legate de activitatea [...] comercială, economică, meșteșugărească sau liberală **a respectivei persoane**;

3. „interesele colective ale consumatorilor” înseamnă interesele **generale** [...] ale [...] consumatorilor **și, mai ales în scopul obținerii de măsuri reparatorii, interesele unui grup de consumatori;**
4. „acțiune de reprezentare” înseamnă o acțiune în vederea protejării intereselor colective ale consumatorilor [...] **introdusă de o entitate calificată în scopul obținerii unei măsuri de încetare sau a unei măsuri reparatorii ori în scopul ambelor măsuri;**
- 4a. „acțiune internă de reprezentare” înseamnă o acțiune de reprezentare introdusă de o entitate calificată în statul membru în care este desemnată entitatea calificată;**
- 4b. „acțiune transfrontalieră de reprezentare” înseamnă o acțiune de reprezentare introdusă de o entitate calificată într-un alt stat membru decât cel în care este desemnată entitatea calificată;**
5. „practică” înseamnă orice acțiune sau omisiune a unui comerciant;
6. „decizie definitivă” înseamnă o hotărâre a unei instanțe judecătorești **sau o decizie a unei autorități administrative** dintr-un stat membru, care nu poate sau nu mai poate fi [...] **supusă niciunei căi de atac ordinare.**

Capitolul 2

Acțiuni de reprezentare

Articolul 4

Entități calificate în scopul introducerii de acțiuni interne de reprezentare

- (1) Statele membre asigură că acțiunile **interne** de reprezentare pot fi introduse de entitățile calificate desemnate [...] în acest scop de statele membre la cererea entităților calificate [...].

[...]

[...]

[...]

[...]

[...]

[...]

- (3) Statele membre asigură că mai ales asociațiile pentru protecția consumatorilor [...], **inclusiv cele care reprezintă consumatorii din cel puțin două state membre**, pot **solicita** obținerea statutului de entitate calificată **în conformitate cu dreptul naționalca**. [...]

[...]

(4a) Statele membre pot desemna organisme publice drept entități calificate.

(4b) Statele membre pot desemna o entitate calificată, la cererea acesteia, pe bază ad-hoc în scopul unei anumite acțiuni de reprezentare.

(4c) Informațiile referitoare la entitățile calificate desemnate în prealabil în scopul oricărei acțiuni de reprezentare se pun la dispoziția publicului.

[...]

Articolul 4a
Desemnarea entităților calificate în scopul introducerii de acțiuni transfrontaliere de reprezentare

- (1) Statele membre asigură că entitățile, mai ales asociațiile pentru protecția consumatorilor, inclusiv cele care reprezintă membri din cel puțin două state membre, pot solicita obținerea statutului de entitate calificată în scopul introducerii de acțiuni transfrontaliere de reprezentare.
- (2) Statele membre pot desemna organisme publice drept entități calificate în scopul introducerii de acțiuni transfrontaliere de reprezentare.

(3) Fără a aduce atingere alineatului (2), statele membre desemnează o entitate, la cererea acesteia, drept entitate calificată în scopul introducerii de acțiuni transfrontaliere de reprezentare, dacă îndeplinește toate criteriile de mai jos:

(a) este o persoană juridică constituită în mod corespunzător în conformitate cu legislația statului membru de desemnare cu 18 luni înainte de cererea de desemnare și poate dovedi desfășurarea pe o durată de 12 luni a unei activități publice efective în ceea ce privește protecția intereselor consumatorilor;

(b) în conformitate cu scopul său statutar, are interesul legitim de a proteja interesele consumatorilor, astfel cum se prevede în dreptul Uniunii care face obiectul prezentei directive;

(c) este o entitate nonprofit;

(ca) deține cunoștințe și competențe în domeniul activității sale, necesare pentru introducerea de acțiuni transfrontaliere de reprezentare în acest domeniu;

(caa) are o situație financiară stabilă și robustă;

(cb) nu este influențată de persoane, altele decât consumatorii, care au un interes economic în introducerea unei acțiuni de reprezentare, în special de către comercianți, inclusiv în cazul finanțării de către terți, și dispune de proceduri pentru a preîntâmpina o astfel de influență;

(cc) prezintă în mod public, prin toate mijloacele adecvate, mai ales pe site-ul său, informații despre criteriile enumerate mai sus și despre sursa de finanțare a activității sale în general.

(3a) Statele membre pot stabili norme pentru a limita dreptul unei entități calificate de a introduce o acțiune de reprezentare în domeniul de activitate al entității respective.

(3b) Statele membre îi transmit Comisiei o listă a entităților calificate menționate la alineatele (2) și (3), inclusiv numele și scopul acestor entități calificate, precum și posibilele limitări menționate la alineatul (3a), cel târziu la... [un an de la data transpunerii] și ori de câte ori se fac modificări ale listei respective. Statele membre fac publică această listă.

Comisia pune la dispoziția publicului o listă care compilează aceste entități calificate. Lista se actualizează anual și ori de câte ori i se transmit modificări Comisiei.

(4) Statele membre evaluează cel puțin o dată la cinci ani dacă entitățile calificate respectă în continuare criteriile enumerate la alineatul (3). Statele membre se asigură că entitatea calificată își pierde statutul dacă nu mai îndeplinește unul sau mai multe criterii.

(5) Dacă un stat membru sau Comisia exprimă motive de îngrijorare cu privire la respectarea de către o entitate calificată a criteriilor prevăzute la alineatul (3), statul membru care a desemnat respectiva entitate investighează motivele de îngrijorare și, dacă este cazul, retrage desemnarea dacă unul sau mai multe criterii nu sunt îndeplinite.

(6) Statele membre desemnează puncte naționale de contact în sensul alineatului (5) și îi comunică Comisiei denumirea și datele de contact ale acestor puncte de contact. Comisia întocmește o listă a punctelor de contact desemnate și pune această listă la dispoziția statelor membre.

Articolul 4b
Introducerea de acțiuni transfrontaliere de reprezentare

- (1) Statele membre se asigură că acțiunile transfrontaliere de reprezentare pot fi introduse în fața instanțelor judecătorești sau a autorităților lor administrative de către entități calificate desemnate în scopul acestui tip de acțiuni de reprezentare în alt stat membru.
- (2) Statele membre se asigură că, în cazul în care presupusa încălcare afectează sau ar putea afecta consumatori din diferite state membre, acțiunea de reprezentare poate fi introdusă în fața instanței judecătorești sau a autorității administrative competente a unui stat membru de către mai multe entități calificate din diferite state membre, acționând împreună, pentru protecția interesului colectiv al consumatorilor din diferite state membre.
- (3) Instanțele judecătorești sau autoritățile administrative acceptă lista menționată la articolul 4a alineatul (3b) ca dovadă a capacității juridice a entității calificate de a introduce o acțiune transfrontalieră de reprezentare, fără a se aduce atingere dreptului lor de a analiza dacă scopul statutar al entității calificate justifică acțiunea într-un anumit caz.

În pofida primului paragraf, statele membre pot stabili norme conform cărora instanțele lor judecătorești sau autoritățile lor administrative să aibă competența de a analiza dacă o entitate calificată care introduce o acțiune transfrontalieră de reprezentare pentru obținerea de reparații este finanțată de o parte terță care are un interes economic în rezultatul acțiunii și, în caz afirmativ, de a respinge capacitatea juridică a entității calificate în scopul acelei acțiuni transfrontaliere de reprezentare specifice.
- (4) Atunci când introduce o acțiune transfrontalieră de reprezentare, entitatea calificată confirmă instanței judecătorești sau autorității administrative în fața căreia s-a introdus acțiunea că respectă criteriile enumerate la articolul 4a alineatul (3). Cu toate acestea, statele membre pot lua măsuri pentru a asigura că instanța judecătorească sau autoritatea administrativă are competența de a analiza respectarea criteriilor în cazul în care apar motive justificate de îngrijorare în această privință.

- (5) Statele membre iau măsurile necesare pentru a remedia situațiile în care informațiile menționate la alineatul (4) cu privire la respectarea criteriilor sunt incorecte. Aceste măsuri pot include posibilitatea ca instanța judecătorească sau autoritatea administrativă să respingă acțiunea. O astfel de respingere a acțiunii nu afectează drepturile consumatorilor vizati de acțiune.
- (6) Instanțele judecătorești sau autoritățile administrative în fața cărora este introdusă acțiunea evaluează admisibilitatea unei anumite acțiuni transfrontaliere de reprezentare în conformitate cu legislația națională.

Articolul 5
Acțiuni de reprezentare [...]

- (1) Statele membre asigură că entitățile calificate pot introduce acțiuni de reprezentare în conformitate cu articolul 2 în fața instanțelor judecătorești naționale sau a autorităților administrative [...].

Atunci când introduce o acțiune de reprezentare, entitatea calificată furnizează instanței judecătorești sau autorității administrative suficiente informații despre consumatorii vizati de acțiune.

- (2) Statele membre asigură că entitățile calificate pot [...] solicita [...], după caz, cel puțin următoarele măsuri:
- (a) [...] măsuri [...] de încetare [...];
 - (b) [...]

(ba) măsuri reparatorii.

[...]

[...]

- (4) [...] Statele membre [...] **pot permite** [...] entităților calificate [...] să solicite, **după caz,** măsurile [...] menționate la alineatul (2) în cadrul unei singure acțiuni de reprezentare. **Statele membre pot prevedea ca aceste măsuri să fie emise în cadrul unei singure decizii.**

(4a) Statele membre asigură că, în cadrul unei acțiuni de reprezentare, interesele consumatorilor sunt reprezentate de entități calificate și că entitățile au drepturile și obligațiile unei părți la procedură. Consumatorii vizați de acțiune au dreptul de a beneficia de măsurile menționate la alineatul (2). Consumatorii vizați de acțiune pot suporta costurile procedurii numai în circumstanțe excepționale, în conformitate cu dreptul național. Statele membre pot stabili norme care să permită taxe de înscriere sau taxe de participare similare reduse.

Articolul 5a
Măsuri de încetare

- (1) Măsurile de încetare menționate la articolul 5 alineatul (2) litera (a) sunt:**
- (a) o măsură provizorie de încetare sau, după caz, de interzicere a unei practici considerate a constitui o încălcare;**
 - (b) o măsură definitivă de încetare sau, după caz, de interzicere a unei practici care constituie o încălcare.**

- (1a) O măsură de tipul celei menționate la alineatul (1) litera (b) poate include, în conformitate cu dreptul național:**
- (a) o măsură de stabilire a faptului că practica constituie o încălcare;**
- (b) o obligație de a publica decizia privind măsura, integral sau parțial, într-o formă considerată adecvată, ori de a publica o declarație de rectificare.**
- (2) Pentru a solicita o măsură de încetare, nu este nevoie ca entitatea calificată să dovedească pierderea sau prejudiciul real suferit de consumatori la nivel individual afectați de o încălcare, și nici intenția sau neglijența din partea comerciantului. Consumatorii vizați de o acțiune de reprezentare pentru obținerea unei măsuri de încetare nu sunt obligați să participe la respectiva acțiune de reprezentare.**
- (3) Statele membre pot introduce sau menține dispoziții de drept național prin care o entitate calificată nu poate solicita măsurile de încetare prevăzute la alineatul (1) litera (b) decât după ce a încercat să obțină stoparea încălcării în consultare cu comerciantul. Dacă, după primirea cererii de consultare, comerciantul nu pune capăt încălcării în termen de două săptămâni, entitatea calificată poate introduce o acțiune de reprezentare pentru o astfel de măsură de încetare fără nicio altă întârziere. Statele membre îi notifică Comisiei dispozițiile relevante ale dreptului național. Comisia se asigură că aceste comunicări sunt puse la dispoziția publicului.**

Articolul 5a
Măsuri reparatorii

- (1) O măsură reparatorie obligă comerciantul să le ofere consumatorilor în cauză reparații precum compensarea, repararea, înlocuirea, reducerea prețului, încetarea contractului sau rambursarea prețului plătit, după caz și în conformitate cu dreptul Uniunii sau cu dreptul național.
- (2) Statele membre stabilesc norme privind modul și etapa în care consumatorii la nivel individual vizați de acțiune își pot exprima, în mod explicit sau tacit, în termenele corespunzătoare, după introducerea respectivei acțiuni, dorința de a fi sau de a nu fi reprezentați de entitatea calificată în cadrul acțiunii de reprezentare pentru obținerea de măsuri reparatorii și de a accepta caracterul obligatoriu al rezultatului acțiunii.
- (3) În pofida alineatului (2), statele membre asigură că consumatorii la nivel individual care nu își au reședința obișnuită în statul membru al instanței judecătorești sau al autorității administrative în fața căreia a fost introdusă acțiunea de reprezentare trebuie să își exprime în mod explicit dorința de a fi reprezentați în cadrul acelei acțiuni pentru ca rezultatul acțiunii să fie obligatoriu pentru aceștia.
- (3a) Consumatorii care și-au exprimat în mod explicit sau tacit dorința de a fi reprezentați în cadrul unei acțiuni de reprezentare nu pot fi reprezentați în alte acțiuni de reprezentare și nici nu pot introduce o acțiune individuală având același obiect și împotriva aceluiași comerciant.

- (4) Dacă măsura reparatorie nu specifică consumatorii la nivel individual care au dreptul să beneficieze de reparațiile prevăzute de măsură, aceasta descrie cel puțin grupul de consumatori care au dreptul să beneficieze de aceste reparații.
- (5) Statele membre asigură că măsura reparatorie le dă dreptul consumatorilor să solicite recuperarea prejudiciilor fără a fi nevoie să introducă o acțiune separată.
- (6) Statele membre stabilesc sau mențin norme privind termenele acordate consumatorilor la nivel individual pentru a beneficia de măsurile reparatorii. Statele membre pot stabili norme privind destinația fondurilor de reparații restante care nu au fost recuperate în termenele stabilite.
- (7) Reparațiile prevăzute prin măsuri reparatorii în cadrul unei acțiuni de reprezentare nu aduc atingere niciunor reparații suplimentare aflate la dispoziția consumatorilor în temeiul dreptului Uniunii sau al dreptului național, care nu au făcut obiectul respectivei acțiuni de reprezentare.
- (8) Statele membre asigură că entitățile calificate pot introduce acțiuni de reprezentare pentru obținerea unei măsuri reparatorii fără condiția stabilirii prealabile a unei încălcări de către o instanță judecătorească sau de către o autoritate administrativă printr-o procedură separată.

Articolul 6
[...]

[...]

[...]

[...]

Articolul 8
Tranzacții privind reparațiile

[...]

- (2) **În vederea aprobării unei tranzacții**, statele membre asigură că [...] în cadrul [...] unei acțiuni de reprezentare [...] **pentru obținerea de măsuri reparatorii**:

- (a) **entitatea calificată și comerciantul pot propune în comun instanței judecătorești sau autorității administrative o tranzacție în privința reparațiilor pentru consumatori sau**
- (b) instanța judecătorească sau autoritatea administrativă poate invita entitatea calificată și [...] **comerciantul**, după consultarea acestora, să încheie o tranzacție în privința reparațiilor într-un termen rezonabil.

[...]

- (4) Tranzacțiile menționate la alineatul [...] (2) [...] fac obiectul controlului instanței judecătorești sau al autorității administrative. Instanța judecătorească sau autoritatea administrativă evaluează [...] **dacă trebuie să refuze sau să aprobe o tranzacție care este contrară dispozițiilor imperative ale dreptului național sau care include condiții ce nu pot fi executate,** luând în considerare drepturile și interesele tuturor părților, [...] **și mai ales cele ale consumatorilor vizați. Statele membre pot stabili norme care să permită instanței judecătorești sau autorității administrative să refuze aprobarea unei tranzacții pe baza faptului că tranzacția este abuzivă.**
- (5) Dacă tranzacția [...] nu se aprobă, instanța judecătorească sau autoritatea administrativă **audiază** în continuare acțiunea de reprezentare.
- (6) **Statele membre pot stabili norme potrivit cărora** consumatorilor la nivel individual **vizați de acțiune și de tranzacția ulterioară** [...] li se oferă posibilitatea de a accepta sau de a refuza să accepte caracterul obligatoriu al tranzacțiilor menționate la alineatul [...] (2) [...]. Reparațiile obținute prin intermediul unei tranzacții aprobate în conformitate cu alineatul (4) nu aduc atingere altor [...] **reparații** suplimentare [...] [...] **disponibile** în temeiul dreptului Uniunii sau al dreptului național **care nu au făcut obiectul respectivei tranzacții.**

Articolul 9
Informații privind acțiunile de reprezentare

- (0) Statele membre stabilesc norme pentru a asigura că consumatorii vizați de o acțiune de reprezentare pentru a obține o măsură reparatorie au posibilitatea de a fi informați în timp util despre acțiune și prin mijloace adecvate, pentru a le permite consumatorilor să își exercite drepturile menționate la articolul 5b alineatul (2).**

(1) Statele membre se asigură că instanța judecătorească sau autoritatea administrativă impune comerciantului [...] obligația de a informa, pe cheltuiala sa, consumatorii [...] **vizați de acțiune** despre deciziile definitive care prevăd măsurile menționate la articolul [...] 5 [...], precum și despre tranzacțiile aprobate menționate la articolul 8, prin mijloace adecvate circumstanțelor cazului și în termenele stabilite, inclusiv, după caz, prin notificarea în parte a tuturor consumatorilor vizați. **Aceasta nu se aplică în cazul în care consumatorii vizați sunt informați în alt mod despre decizia definitivă sau despre tranzacția aprobată. Statele membre pot stabili norme conform cărora o astfel de obligație să depindă de cererea formulată de entitatea calificată.**

(1a) Dacă entitățile calificate au obligația de a informa consumatorii vizați despre acțiune, costurile necesare aferente pot fi recuperate de la comerciant dacă acțiunea are succes.

Primul paragraf se aplică *mutatis mutandis* deciziilor definitive.

(2) În informațiile menționate la alineatele **le (0) și** (1) se includ, într-un limbaj inteligibil, o explicație a obiectului acțiunii de reprezentare, consecințele juridice ale acesteia și, dacă este cazul, măsurile ulterioare care trebuie luate de consumatorii vizați.

Articolul 10 ***Efectele deciziilor definitive***

[...] Statele membre asigură că **o decizie definitivă a unei instanțe judecătorești sau a unei autorități administrative a oricărui stat membru care constată** o încălcare ce aduce atingere intereselor colective ale consumatorilor [...], [...] **poate fi utilizată** drept [...] **dovadă** a existenței respectivei încălcări în scopul oricărei alte acțiuni care urmărește obținerea de reparații în fața instanțelor lor judecătorești sau **a autorităților administrative** naționale împotriva aceluiași comerciant pentru aceeași încălcare, **în conformitate cu legislația națională privind evaluarea probelor.**

(2) [...]

(3) [...]

Articolul 11
[...] Termenele de prescripție

Statele membre asigură că [...] **o acțiune de reprezentare pendinte în vederea obținerii unei măsuri de încetare astfel este prevăzută la articolul 5a are ca efect suspendarea sau întreruperea termenelor de prescripție aplicabile consumatorilor vizați de acțiune, astfel încât respectivii consumatori să nu fie împiedicați să introducă ulterior o acțiune pentru obținerea de reparații privind presupusa încălcare din cauza expirării termenelor de prescripție în cursul acțiunilor de reprezentare pentru respectivele măsuri de încetare. Statele membre asigură totodată că o acțiune de reprezentare pendinte în vederea obținerii unei măsuri reparatorii astfel cum este prevăzută la articolul 5b alineatul (1) are ca efect suspendarea sau întreruperea termenelor de prescripție aplicabile consumatorilor vizați de acțiunea respectivă.**

Articolul 12
Celeritate procedurală

- (1) Statele membre [...] asigură **că** acțiunile de reprezentare **pentru obținerea măsurilor de încetare** menționate la articolul [...] **5a** [...] sunt tratate cu celeritatea cuvenită.
- (2) Acțiunile de reprezentare pentru **obținerea unor măsuri provizorii de încetare sau, după caz, de interzicere a practicii considerate a fi o încălcare** [...], astfel cum se menționează la articolul 5 [...] **a alineatul (1) litera (a)**, se tratează, **dacă este cazul**, printr-o [...] procedură **sumară**.

Articolul 13
Divulgarea de elemente de probă

Statele membre asigură că, la cererea unei entități calificate care a prezentat [...] elemente de probă suficiente în sprijinul acțiunii de reprezentare și care a indicat alte elemente de probă asupra cărora pârâtul **sau o terță parte** deține controlul, instanța judecătorească sau autoritatea administrativă competentă poate impune pârâtului **sau terței părți**, în conformitate cu normele procedurale naționale, să prezinte aceste elemente de probă, sub rezerva normelor Uniunii și a normelor naționale aplicabile în materie de confidențialitate **și de proporționalitate**. **Statele membre asigură că o instanță judecătorească sau o autoritate administrativă poate, la cererea pârâtului, să dispună și divulgarea elementelor de probă relevante de către reclamant sau o parte terță, în conformitate cu normele procedurale naționale.**

Articolul 14
Sanctiuni

- (1) Statele membre stabilesc [...] norme [...] **pentru a asigura că se pot impune sanctiuni în cazul omiterii sau al refuzului de a se conforma unei măsuri de încetare, astfel cum este prevăzută la articolul 5a alineatul (1) sau la articolul 5a alineatul (1a) litera (b), ori obligațiilor prevăzute la articolul 9 alineatul (1) și la articolul 13. Statele membre** iau toate măsurile necesare pentru a [...] asigura punerea în aplicare a **normelor respective**. Sanctiunile prevăzute trebuie să fie eficace, proporționale și disuasive.
- (2) Statele membre se asigură că sanctiunile pot lua forma unor amenzi.
- [...]
- [...]

[...] Articolul 15
Asistență pentru entitățile calificate

- (1) Statele membre iau [...] măsuri **menite** să asigure că costurile procedurale aferente acțiunilor de reprezentare nu [...] **devin obstacole de nesurmontat** [...] **care să împiedice** entitățile calificate [...] **să-și exercite** [...] efectiv dreptul de a solicita măsurile menționate la articolul [...] 5 [...].

[...]

- (3) [...] Comisia sprijină și facilitează cooperarea dintre entitățile calificate, precum și schimbul și diseminarea de **informații despre** [...] bune practici și experiență acumulată cu privire la soluționarea încălcărilor [...].

Articolul 16
[...]

[...]

[...]

Capitolul 3

Dispoziții finale

Articolul 17

Abrogarea

Directiva 2009/22/UE se abrogă de la [data aplicării prezentei directive], fără a aduce atingere articolului 20 alineatul (2).

Trimiterile la directiva abrogată se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa II.

Articolul 18

Monitorizare și evaluare

- (1) Cel mai devreme la cinci ani de la data aplicării prezentei directive, Comisia efectuează o evaluare a prezentei directive și prezintă Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Economic și Social European un raport privind principalele constatări. Evaluarea se efectuează în conformitate cu orientările Comisiei privind o mai bună legiferare. În raport, Comisia evaluează în special domeniul de aplicare al prezentei directive definit la articolul 2 și în anexa I, **precum și functionarea și eficacitatea prezentei directive în situații transfrontaliere, inclusiv în ceea ce privește securitatea juridică.**

- (2) În termen de cel mult un an de la intrarea în vigoare a prezentei directive, Comisia evaluează dacă normele privind drepturile pasagerilor care utilizează transportul aerian și feroviar oferă un nivel de protecție a drepturilor consumatorilor comparabil cu cel prevăzut în temeiul prezentei directive. Dacă se verifică această situație, Comisia intenționează să formuleze propuneri corespunzătoare, care pot consta în special în eliminarea actelor menționate la punctele 10 și 15 din anexa I din domeniul de aplicare al prezentei directive, astfel cum este definit la articolul 2.
- (3) Statele membre transmit în fiecare an Comisiei, iar prima dată după cel mult patru ani de la data punerii în aplicare a prezentei directive, următoarele informații necesare pentru pregătirea raportului prevăzut la alineatul (1):
- (a) numărul și **tipul de** acțiuni de reprezentare **care au fost încheiate de instanțele lor judecătorești sau autoritățile lor administrative**;
 - (b) [...]
 - (c) tipul [...] încălcărilor [...] **și** părțile la acțiunile de reprezentare [...];
 - (d) [...]
 - (e) rezultatele acțiunilor de reprezentare.
 - (f) [...]

Articolul 19
Transpunere

- (1) Statele membre adoptă și publică cel târziu până la [...] **30** de luni de la data intrării în vigoare a prezentei directive] actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul acestor acte.

Statele membre aplică aceste dispoziții începând cu [...] **12** luni de la termenul de transpunere].

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

- (2) Statele membre îi comunică Comisiei textele dispozițiilor de drept național pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 20
Dispoziții tranzitorii

- (1) Statele membre aplică actele cu putere de lege și actele administrative de transpunere a prezentei directive pentru [...] **acțiunile** [...] **introduse la sau** după [data aplicării prezentei directive].
- (2) Statele membre aplică actele cu putere de lege și actele administrative de transpunere a Directivei 2009/22/CE pentru [...] **acțiunile** [...] **introduse** înainte de [data aplicării prezentei directive].

(2a) Statele membre asigură că legile, reglementările sau dispozițiile administrative naționale privind suspendarea sau întreruperea termenelor de prescripție care transpun articolul 11 se aplică numai cererilor de obținere a unor măsuri reparatorii bazate pe încălcări care au avut loc la sau înainte de [data aplicării prezentei directive]. Acest lucru nu împiedică aplicarea dispozițiilor naționale privind suspendarea sau întreruperea termenelor de prescripție care erau deja aplicabile înainte de [data aplicării prezentei directive] în cazul cererilor de obținere a unor măsuri reparatorii bazate pe încălcări care au avut loc înainte de această dată.

Articolul 21
Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 22
Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele

ANEXA I

LISTA DISPOZIȚIILOR DIN DREPTUL UNIUNII MENȚIONATE LA ARTICOLUL 2 ALINEATUL (1)

A – Dreptul general al consumatorilor

1. Directiva 85/374/CEE a Consiliului din 25 iulie 1985 de apropiere a actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre cu privire la răspunderea pentru produsele cu defect (JO L 210, 7.8.1985, p. 29 –33).
2. Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii (JO L 95, 21.4.1993, p. 29).
4. Directiva 1999/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 mai 1999 privind anumite aspecte ale vânzării de bunuri de consum și garanțiile conexe (JO L 171, 7.7.1999, p. 12).
- 4a. Directiva (UE) 2019/770 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2019 privind anumite aspecte referitoare la contractele de furnizare de conținut digital și de servicii digitale (JO L 136, 22.5.2019, p. 1-27).**
- 4b. Directiva (UE) 2019/771 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2019 privind anumite aspecte referitoare la contractele de vânzare de bunuri, de modificare a Regulamentului (UE) 2017/2394 și a Directivei 2009/22/CE și de abrogare a Directivei 1999/44/CE (JO L 136, 22.5.2019, p. 28-50).**
- 4c. Directiva 2001/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 decembrie 2001 privind siguranța generală a produselor (JO L 11, 15.1.2002, p. 4-17): articolele 3 și 5.**
11. Directiva 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori (JO L 149, 11.6.2005, p. 22).
13. Directiva 2006/114/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind publicitatea înșelătoare și comparativă (JO L 376, 27.12.2006, p. 21) [...].
14. Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne (JO L 376, 27.12.2006, p. 36): **articolele 20 și 22.**

35. Directiva 2011/83/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2011 privind drepturile consumatorilor, de modificare a Directivei 93/13/CEE a Consiliului și a Directivei 1999/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 85/577/CEE a Consiliului și a Directivei 97/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 304, 22.11.2011, p. 64).
59. Regulamentul (UE) 2018/302 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 februarie 2018 privind prevenirea geoblocării nejustificate și a altor forme de discriminare bazate pe cetățenia sau naționalitatea, domiciliul sau sediul clienților pe piața internă și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 2006/2004 și (UE) 2017/2394, precum și a Directivei 2009/22/CE (JO L 60, 2.3.2018, p. 1): **articolele 3-5.**

B – Informații despre produs și etichetare

3. Directiva 98/6/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 februarie 1998 privind protecția consumatorului prin indicarea prețurilor produselor oferite consumatorilor (JO L 80, 18.3.1998, p. 27).
18. Regulamentul (CE) nr. 1272/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și a amestecurilor, de modificare și de abrogare a Directivelor 67/548/CEE și 1999/45/CE, precum și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1907/2006 (JO L 353, 31.12.2008, p. 1–1355): **articolele 1-35.**
26. Regulamentul (CE) nr. 1222/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind etichetarea pneurilor în ceea ce privește eficiența consumului de combustibil și alți parametri esențiali (JO L 342, 22.12.2009, p. 46–58): **articolele 4-6.**
30. Regulamentul (CE) nr. 66/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind eticheta UE ecologică (JO L 27, 30.1.2010, p. 1–19): **articolele 9 - 10.**

36. Regulamentul (UE) nr. 1169/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2011 privind informarea consumatorilor cu privire la produsele alimentare, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1924/2006 și (CE) nr. 1925/2006 ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Directivei 87/250/CEE a Comisiei, a Directivei 90/496/CEE a Consiliului, a Directivei 1999/10/CE a Comisiei, a Directivei 2000/13/CE a Parlamentului European și a Consiliului, a Directivelor 2002/67/CE și 2008/5/CE ale Comisiei și a Regulamentului (CE) nr. 608/2004 al Comisiei (JO L 304, 22.11.2011, p. 18–63).
58. Regulamentul (UE) 2017/1369 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2017 de stabilire a unui cadru pentru etichetarea energetică și de abrogare a Directivei 2010/30/UE (JO L 198, 28.7.2017, p. 1–23): **articolele 3-6.**

C – Drepturile pasagerilor

- 10-a. **Regulamentul (CE) nr. 2027/97 al Consiliului din 9 octombrie 1997 privind răspunderea operatorilor de transport aerian privind transportul aerian al pasagerilor și al bagajelor acestora (JO L 285, 17.10.1997, p. 1-3).**
10. Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91 (JO L 46, 17.2.2004, p. 1).
12. Regulamentul (CE) nr. 1107/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 iulie 2006 privind drepturile persoanelor cu handicap și ale persoanelor cu mobilitate redusă pe durata călătoriei pe calea aerului (JO L 204, 26.7.2006, p. 1).
15. Regulamentul (CE) nr. 1371/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2007 privind drepturile și obligațiile călătorilor din transportul feroviar (JO L 315, 3.12.2007, p. 14).

17. Regulamentul (CE) nr. 1008/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 septembrie 2008 privind normele comune pentru operarea serviciilor aeriene în Comunitate (JO L 293, 31.10.2008, p. 3): articolul [...] 23[...].

17a. Regulamentul (CE) nr. 392/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 aprilie 2009 privind răspunderea în caz de accident a transportatorilor de persoane pe mare (JO L 131, 28.5.2009, p. 24-46).

31. Regulamentul (UE) nr. 1177/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 privind drepturile pasagerilor care călătoresc pe mare și pe căi navigabile interioare și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 (JO L 334, 17.12.2010, p. 1).
32. Regulamentul (UE) nr. 181/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 privind drepturile pasagerilor care călătoresc cu autobuzul și autocarul și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 (JO L 55, 28.2.2011, p. 1).

D – Turism

19. Directiva 2008/122/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 ianuarie 2009 privind protecția consumatorilor în ceea ce privește anumite aspecte referitoare la contractele privind dreptul de folosință a bunurilor pe durată limitată, la contractele privind produsele de vacanță cu drept de folosință pe termen lung, precum și la contractele de revânzare și de schimb (JO L 33, 3.2.2009, p. 10).
47. Directiva (UE) 2015/2302 a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind pachetele de servicii de călătorie și serviciile de călătorie asociate, de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 și a Directivei 2011/83/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Directivei 90/314/CEE a Consiliului (JO L 326, 11.12.2015, p. 1).

E – Sănătate

6. Directiva 2001/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 noiembrie 2001 de instituire a unui cod comunitar cu privire la medicamentele de uz uman (JO L 311, 28.11.2001, p. 67): articolele 86–**90, 98 și** 100.

- 6a. Regulamentul (CE) nr. 1223/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind produsele cosmetice (reformare) (JO L 342, 22.12.2009, p. 59-209): articolele 3-8 și 19-21.**

[...]

- 33a. Regulamentul (UE) 2017/745 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 aprilie 2017 privind dispozitivele medicale, de modificare a Directivei 2001/83/CE, a Regulamentului (CE) nr. 178/2002 și a Regulamentului (CE) nr. 1223/2009 și de abrogare a Directivelor 90/385/CEE și 93/42/CEE ale Consiliului: capitolul II.**

- 33b. Regulamentul 2017/746 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 aprilie 2017 privind dispozitivele medicale pentru diagnostic *in vitro* și de abrogare a Directivei 98/79/CE și a Deciziei 2010/227/UE a Comisiei: capitolul II.**

F – Comerț electronic și servicii

5. Directiva 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2000 privind anumite aspecte juridice ale serviciilor societății informaționale, în special ale comerțului electronic, pe piața internă (directiva privind comerțul electronic) (JO L 178, 17.7.2000, p. 1): **articolele 5-7, 10 și 11.**
28. Directiva 2010/13/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 10 martie 2010 privind coordonarea anumitor dispoziții stabilite prin acte cu putere de lege sau acte administrative în cadrul statelor membre cu privire la furnizarea de servicii mass-media audiovizuale (Directiva serviciilor mass-media audiovizuale) (JO L 95, 15.4.2010, p. 1): articolele 9-11, [...] 19-26 **și 28b.**
55. Regulamentul (UE) 2017/1128 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2017 privind portabilitatea transfrontalieră a serviciilor de conținut online în cadrul pieței interne (JO L 168, 30.6.2017, p. 1).

G – Telecomunicații

7. Directiva 2002/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile de comunicații electronice (Directiva privind serviciul universal) (JO L 108, 24.4.2002, p. 51-77): **articolul 10 și capitolul IV.**
- 7a. Directiva (UE) 2018/1972 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2018 de instituire a Codului european al comunicațiilor electronice (reformare) (JO L 321, 17.12.2018, p. 36-214): articolele 88, 98-116 și anexele VI și VIII.**
38. Regulamentul (UE) nr. 531/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iunie 2012 privind roamingul în rețelele publice de comunicații mobile în interiorul Uniunii (JO L 172, 30.6.2012, p. 10–35).

51. Regulamentul (UE) 2015/2120 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2015 de stabilire a unor măsuri privind accesul la internetul deschis **și tarifele cu amănuntul pentru comunicațiile în interiorul UE reglementate** și de modificare a Directivei 2002/22/CE [...] și a Regulamentului (UE) nr. 531/2012 [...] (JO L 310, 26.11.2015, p. 1-18).

H - Date cu caracter personal

8. Directiva 2002/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iulie 2002 privind prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor publice (Directiva asupra confidențialității și comunicațiilor electronice) (JO L 201, 31.7.2002, p. 37): articolele **4-8 și** 13.
53. Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor), (JO L 119, 4.5.2016, p. 1–88).

I - Piața energiei

20. Directiva 2009/72/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 privind normele comune pentru piața internă a energiei electrice și de abrogare a Directivei 2003/54/CE (JO L 211, 14.8.2009, p. 55–93): **articolul 3 și anexa I.**
21. Directiva 2009/73/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 privind normele comune pentru piața internă în sectorul gazelor naturale și de abrogare a Directivei 2003/55/CE (JO L 211, 14.8.2009, p. 94–136): **articolul 3 și anexa I.**

J – Eficiența energetică

25. Directiva 2009/125/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 octombrie 2009 de instituire a unui cadru pentru stabilirea cerințelor în materie de proiectare ecologică aplicabile produselor cu impact energetic (JO L 285, 31.10.2009, p. 10–35): **articolul 14 și anexa I.**

[...]

39. Directiva 2012/27/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2012 privind eficiența energetică, de modificare a Directivelor 2009/125/CE și 2010/30/UE și de abrogare a Directivelor 2004/8/CE și 2006/32/CE (JO L 315, 14.11.2012, p. 1–56): **articolele 9-11a.**

K – Soluționarea litigiilor

40. Directiva 2013/11/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 mai 2013 privind soluționarea alternativă a litigiilor în materie de consum (JO L 165, 18.6.2013, p. 63): articolul 13.
41. Regulamentul (UE) nr. 524/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 mai 2013 privind soluționarea online a litigiilor în materie de consum (Regulamentul privind SOL în materie de consum) (JO L 165, 18.6.2013, p. 1): articolul 14.

L – Servicii financiare generale

9. Directiva 2002/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 septembrie 2002 privind comercializarea la distanță a serviciilor financiare de consum (JO L 271, 9.10.2002, p. 16).
16. Directiva 2008/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 privind contractele de credit pentru consumatori și de abrogare a Directivei 87/102/CEE a Consiliului (JO L 133, 22.5.2008, p. 66).

23. Regulamentul (CE) nr. 924/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009 privind plățile transfrontaliere în Comunitate și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 2560/2001 (JO L 266, 9.10.2009, p. 11–18).
24. Directiva 2009/110/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 privind accesul la activitate, desfășurarea și supravegherea prudențială a activității instituțiilor emitente de monedă electronică, de modificare a Directivelor 2005/60/CE și 2006/48/CE și de abrogare a Directivei 2000/46/CE (JO L 267, 10.10.2009, p. 7–17).
37. Regulamentul (UE) nr. 260/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 martie 2012 de stabilire a cerințelor tehnice și comerciale aplicabile operațiunilor de transfer de credit și de debitare directă în euro și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 924/2009 (JO L 94, 30.3.2012, p. 22–37).

44. Directiva 2014/17/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 februarie 2014 privind contractele de credit oferite consumatorilor pentru bunuri imobile rezidențiale și de modificare a Directivelor 2008/48/CE și 2013/36/UE și a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010 (JO L 60, 28.2.2014, p. 34) [...].
46. Directiva 2014/92/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 iulie 2014 privind comparabilitatea comisioanelor aferente conturilor de plăți, schimbarea conturilor de plăți și accesul la conturile de plăți cu servicii de bază (JO L 257, 28.8.2014, p. 214) [...].
50. Directiva (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind serviciile de plată în cadrul pieței interne, de modificare a Directivelor 2002/65/CE, 2009/110/CE și 2013/36/UE și a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010, și de abrogare a Directivei 2007/64/CE (JO L 337, 23.12.2015, p. 35-127).

M – Servicii de investiții

22. Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) (JO L 302, 17.11.2009, p. 32–96).
34. Directiva 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2011 privind administratorii fondurilor de investiții alternative și de modificare a Directivelor 2003/41/CE și 2009/65/CE și a Regulamentelor (CE) nr. 1060/2009 și (UE) nr. 1095/2010 (JO L 174, 1.7.2011, p. 1–73).

[...]

[...]

- 45. Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Directivei 2002/92/CE și a Directivei 2011/61/UE (JO L 173, 12.6.2014, p. 349–496): **articolele 23-29.**
- 48. Regulamentul (UE) nr. 1286/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 noiembrie 2014 privind documentele cu informații esențiale referitoare la produsele de investiții individuale structurate și bazate pe asigurări (PRIIP) (JO L 352, 9.12.2014, p. 1–23).
- 49. Regulamentul (UE) 2015/760 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2015 privind fondurile europene de investiții pe termen lung (JO L 123, 19.5.2015, p. 98–121).
- 56. Regulamentul (UE) 2017/1129 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2017 privind prospectul care trebuie publicat în cazul unei oferte publice de valori mobiliare sau al admiterii de valori mobiliare la tranzacționare pe o piață reglementată, și de abrogare a Directivei 2003/71/CE (JO L 168, 30.6.2017, p. 12-82).
- 57. Regulamentul (UE) 2017/1131 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2017 privind fondurile de piață monetară (JO L 169, 30.6.2017, p. 8–45).

N – Servicii de asigurare și de pensionare

- 27. Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II) (JO L 335, 17.12.2009, p. 1–155): articolele 183-186.
- 52. Directiva (UE) 2016/97 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 ianuarie 2016 privind distribuția de asigurări (reformare) (JO L 26, 2.2.2016, p. 19–59): **articolele 17-24 și 28-30.**

[...]
